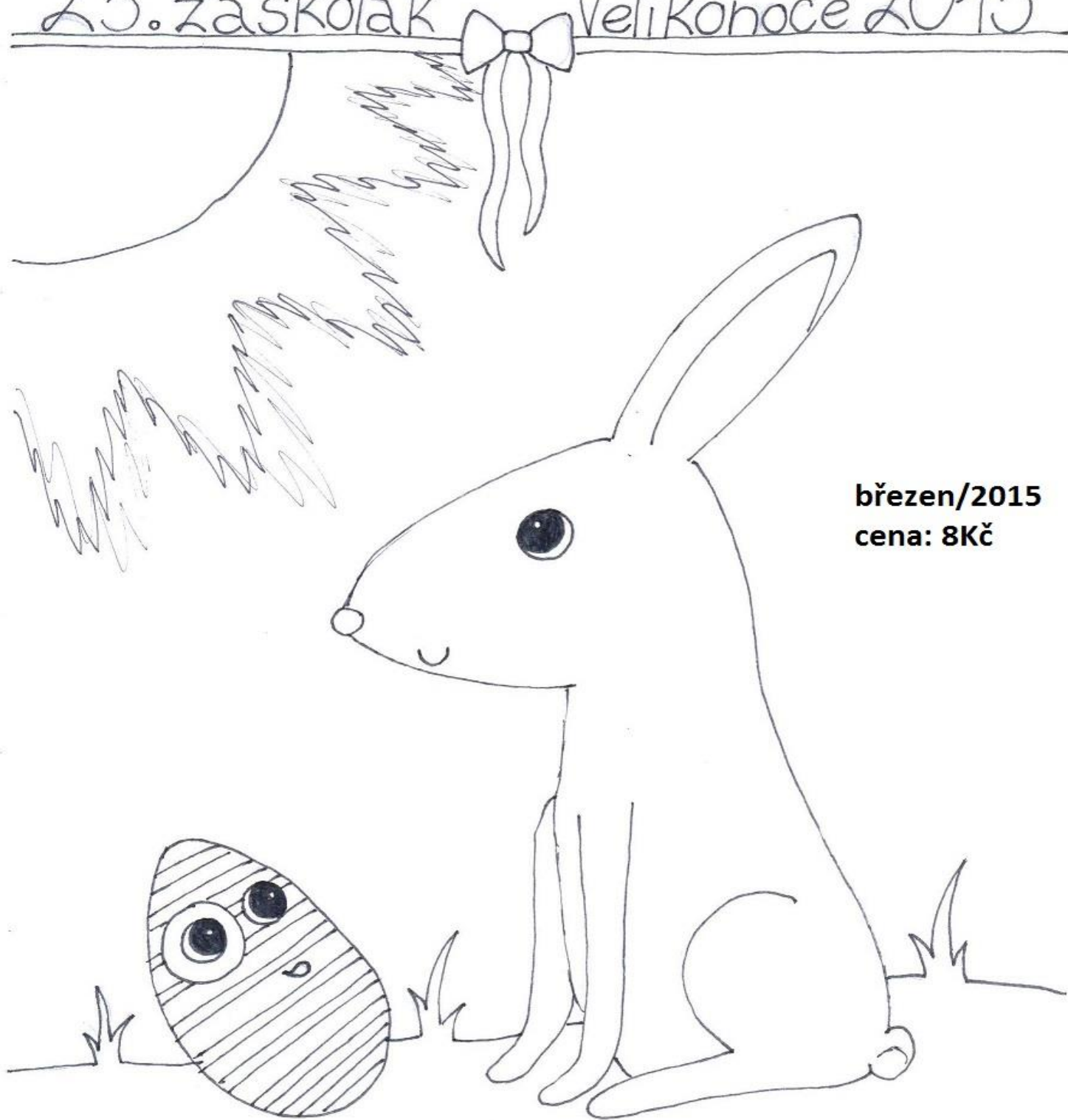

25. záškolák Velikonoce 2015

březen/2015
cena: 8Kč

časopis 5. základní školy, Dukelská 1112, Mladá Boleslav

Autor titulní strany: *Kateřina Šeemberková, 6. B*

Úvod

Milí čtenáři Zaškoláku,

omlouváme se, že jsme dlouho nic nevydali a že jste si dlouho nemohli pořádně počíst. Doufáme, že tohle číslo vám to vynahradí a pokusíme se vydávat další čísla trošku častěji. Budeme moc rádi, když nám s tvorbou Zaškoláku pomůžete i vy, můžete nám klidně přinést nějaký námět, třeba křížovku nebo klidně i nějaký příběh, zpracovat nějakou reportáž, napsat o nějaké zajímavosti... Pokud byste náhodou něco měli, schránka v chodbě k jídelně už na vás čeká. Samozřejmě, pokud by vás psaní hodně bavilo, můžete posílit náš tým.

Pro toto číslo jsme natočili několik „filmů“, které se objeví na youtube kanálu Reportéři 5ZSMB. Příjemné počtení.

Jan Hroch 8. B

Obsah

- Magistrát města
- Semiramis
- Poznej svého souseda
- Devátáci odlétají
- Návštěva z Keni
- Osvětím
- Poznáváme a píšeme nové příběhy
- Václav Hybler
- Recepty
- Zajímavosti
- Aktuality

Redakční rada:

Marek Loup

Jiří Tomášek

Kryštof Fišer

Jan Hroch

Lucie Škvrnová

Adéla Urbanová

Johana Rejmonová

Emily Mašková

Denisa Koldová

Eva Svárovská

Kateřina Šešemberková

Petr Zlámaný

Michal Myška

Ema Městecká

Vojtěch Lohniský

Jakub Škvrna

MAGISTRÁT MĚSTA - 6. A

Ve čtvrtek 15. ledna jsme 6. A vyrazili v čele s paní učitelkou Novákovou do centra města. V pondělí před naší exkurzí Adam Křižanec upustil dotaz: „Paní učitelko, mohli bychom jet autobusem? (Škola - Komenského nám.)“ Odpověď: Nemohli! Tak jsme všichni kráčeli po svých. Došli jsme na magistrát a paní učitelka hned ať si vypneme telefony. Všichni uposlechli. Věci jsme si nechali v 1. patře na chodbě před obřadní síní *, kde začala naše exkurze. První zastávka byla obřadní síň. Všechny nás zaujal krásný a velký lustr se srdíčkem ☺. Další, nevím, jestli druhá zastávka, byla nějaká také síň, ale co se v ní vykonával, na to si nevpomenu. Poté jsme šli po schodech ještě o patro výše. Do velké zasedací síně, tam byly tak pohledné židle, ze kterých se nám nechtělo vstát, prý také se v této místnosti konají různé semináře a školení. Dále nám paní povídala o tom, že když žáci z 2. „základky“ cvičí v tělocvičně tak se klepe lustr, také jsme to zažili, zazvonilo a lustr se rozklepal. Šli jsme venkem (většina jenom v tričku) do staré radnice, teď už ÚŘAD PRÁCE. Do historické síně, kde byl krásný strop a pár sloupů. Také tam byla další místnost, kde byly portréty všech primátorů kromě našeho současného MUDr. Raduana Nwelatiho. Také další primátoři. Koukáme dál a na zdi byla mapa Mladé Boleslavi předtím než vyhořela. Vyhořela??? Chvíli jsme se divili a pak se zeptali paní učitelky Novákové a skutečně. Poté jsme se vrátili zpět do obřadní síně, kde jsme si vzali batohy a tašky a poděkovali jsme. Někteří z nás zamířili na Bubble Tea ke kruhovému objezdu. Moc děkujeme paní učitelce Novákové, které nám zprostředkovala a vyrazila s námi exkurzi.

*Obřadní znamená, že se zde vykonávají obřady (svatby)

Jakub Škvřna, 6. A

SEMIRAMIS - 6. A

Ve středu na 4. - 6. hodinu přišly dvě paní, jmenovali se Lenka a Terka, říkali nám, něco o Semiramisu je to taková společnost, která se zabývá kolektivem a mimo jiné také návykovými látkami. Přišli a hráli jsme takové kolektivní hry. Mohli jsme položit anonymní otázky a také jim napsat e-mail, který visí u pravidel ve třídě 6. A (316) a 6. B (301). Vymysleli jsme si další pravidla, která si upřímně myslím, že jsou zbytečná, ale to je jedno. Dvě hodiny skončily. Konečně! Už jsme se těšili domů, protože nás to vůbec nebavilo.

Jakub Škvřna, 6. A

Návštěva z Keni ☺

Naše škola je již dlouhou dobu zapojena do projektu Partnerství mezi českými a keňskými školami. V tomto roce spolupracuje se školou Eucarbet Academy v Nyeri v Keni. Cílem tohoto programu je sblížení jak českých, tak keňských žáků prostřednictvím písemné komunikace a

videozpráv z každodenního života našich a keňských dětí. Díky centru Narovinu jsme měli možnost poznat velmi zajímavou dívku, která přijela na návštěvu ke svým adoptivním rodičům do Liberce. Ve čtvrtek zavítala i k nám na školu.

Jmenuje se Hellen Amukoa Olukusi, je jí 18 let a pochází z Nairobi.

Žije poblíž tohoto města v tzv. SLUMU.

Slum je chudinská čtvrť.

Hellenina rodina ale není úplně chudá, oba její rodiče pracují a ona chodí do školy. Právě dokončila střední školu a chystá se na školu vysokou. Jejím snem je stát se veterinářkou. Studium si může dovolit díky adoptivním českým rodičům, kteří pocházejí z Liberce.

To oni jí zaplatili letenku, aby se mohla podívat sem do Čech.

Hellen se u nás moc líbilo, dokonce zkoušela i lyžovat a to viděla snít úplně poprvé ve svém životě.

Naše škola jí připadala hrozně veliká. V Africe je dětí ve třídě dvakrát tolik a na polovičním prostoru. Mezi její oblíbené předměty patří anglický jazyk a historie. Jsme moc rádi, že k této návštěvě mohlo dojít nejen z důvodu použití angličtiny, ale že jsme mohli poznat Helen. Přejeme jí mnoho úspěchu v dalším studiu.

Marek Loup, 7.A

V rámci tohoto projektu
přikládáme jeden z dopisů
od chlapce z Keni.

30th October 2014.

Dear Jacob,

My name is John, I am thirteen years old. I come from central Kenya in Nyeri County, from home to school is a distance of ten kilometres. I learn in a school known as Eucarbet Primary. I am in class seven. My hobbies are watching movies and swimming.

I wish to be engineer when I grow up. My favourite colour is red and blue. My favourite subjects are Science and English. My pet is a dog by the name Tom, I have a brother called Joseph and a sister called Joan.

Yours sincerely,
John.

Devátáci odlétají

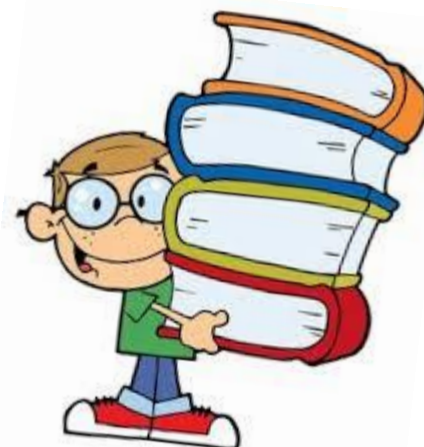
Je to tu opět ☺. Naše působení na této škole se krátí a my se máme rozhodovat, kam že to budou pokračovat naše další kroky. Je březen a konečně už máme za sebou podávání přihlášek a teď čekáme ještě na přijímačky, pohovory a potom- doufejme- na dopisy o přijetí (a nebo taky o nepřijetí...) na střední. Takže vám přinášíme krátký článek o tom, kam se letošní devátáci hlásí.

Snad nejvíce přihlášek, k mému překvapení, jsme podali na střední průmyslovou školu (v Mladé Boleslavi, ale také v Jičíně). Druhé nejčastější školy byly SOU Škoda a SOŠ a SOU Jičínská (střední zemědělská). Další školy, podle počtu podaných přihlášek byly: Obchodní akademie, Gymnázium Dr. Josefa Pekaře, Integrovaná střední škola na Karmeli a Střední zdravotnická škola Boženy Němcové (v Mladé Boleslavi).

Nicméně na našich přihláškách se objevovaly i školy z jiných měst, nebo s méně častými obory- Střední odborná škola veterinární v Hradci Králové, Střední škola Kateřinky (Liberec, obory truhlář a záchranář) a Gymnázium, SOŠ, SOU a VOŠ Hořice (obor přírodovědné lyceum).

Tak devátákům přejeme pevné nervy u přijímaček, pohovorů atd. a doufáme, že se dostanete na tu školu, která vám pomůže k veselé budoucnosti :).

Johana Rejmonová, 9.A

Osvětim

V rámci historických exkurzí zavítáme tento rok do koncentračního tábora Osvětim a Březinka. Exkurze se uskuteční 18. 5. 2015. Přesnější informace dostanete na hodinách dějepisu.

Možná někteří z vás, co právě čtou tyto řádky, nikdy o těchto táborech neslyšeli. Jedná se o problematiku 20. století, kterou se budete učit v devátém ročníku. Téma Židé a židovská problematika bylo v mysli Adolfa Hitlera už od dob, co se dostal k moci, tedy ve 30. letech 20. století. Nejdříve přišly v rámci omezení Norimberské zákony, které vyloučily Židy

z německé společnosti. Byly vyhlášeny 15. září 1935 na zasedání Říšského sněmu v Norimberku, kde se každoročně konal sjezd nacistické strany. Zahrnovaly v sobě dva zákony, nejdříve řešily otázku říšského občanství, tedy že občanem Říše může být pouze Němec (árijec) nebo člověk s „příbuznou krví“. Po vyhlášení tohoto zákona Židé ztratili veškerá práva. Nesměli vykonávat svá povolání (učitelé, lékaři právníci,...). Museli nosit označení na oblečení Jude (Žid). Další zákon na sebe nenechal dlouho čekat, a to Zákon na ochranu německé krve a německé cti. Zakazoval uzavírat smíšená manželství mezi Němcem a Židem a také zákaz mimomanželského styku. Za plného Žida byl považován ten, kdo pocházel alespoň ze tří židovských prarodičů.

Na území Protektorátu Čechy a Morava, který vznikl po podepsání Mnichovské dohody v roce 1938, byl založen jediný sběrný tábor pro Židy v roce 1941. Tábor Terezín sloužil jako přechodná stanice, odkud byli Židé posíláni na smrt. Vyhlazení Židů neboli „konečné řešení židovské otázky“ (takto nacisté nazývali eufemisticky program likvidace evropských Židů) vystupňovalo v období Reinharda Heydricha, který se dostal do funkce zastupujícího říšského protektora na území protektorátu. Hitler chtěl otázku Židů vyřešit co nejdříve, a proto od roku 1941 zahájil jejich likvidaci v Německu, Rakousku a Protektorátu Čechy a Morava. V roce 1941 dorazilo do Terezína 342 mladých židovských mužů, kteří měli za úkol výstavbu ghetta. Nacisté vytvářeli iluzi o tom, že ghetto bude místem, kde Židé budou moci v klidu žít a pracovat než skončí válka. Proč? Měl být tak zajištěn klid a čas pro plánovitou a postupnou likvidaci. Po výstavbě ghetta dostávali Židé obsílky, že jsou zařazeni do transportů. Museli odevzdat veškerý majetek a ponechat si maximálně 50 kg zavazadel. Jejich „cesta smrti“ mohla začít. Po příjezdu do tábora Terezín byli občané umístováni na hromadné ubikace v těch nejprimitivnějších podmínkách. Zneklidnění mezi Židy nastalo ve chvíli, kdy rodiny rozdělili, to znamená, že děti, muži a ženy žili odděleně. Za první měsíc bylo do tábora odklizeny 7 350 Židů. Tábor byl řízen jednotkami SS, které „židovské vězně“ psychicky i fyzicky týrali. V knihách se můžete dočíst, že se v roce 1942 konaly dvě hromadné popravy. Lidé byli posláni na smrt z nesmyslných důvodů (tak bychom to viděli dnes), a to nedovolené posílání zpráv z ghetta nebo nepozdravení příslušníka SS. Bylo jasné, že v táboře vypukne panika a neklid, proto se příslušníci SS rozhodli další potrestané vězně posílat do nedaleké policejní věznice pražského gestapa v terezínské Malé pevnosti. Tam bylo s židovskými vězni zacházeno tak krutě, že se pro ně fakticky rovnala vyhlazovacímu táboru.

Ale vraťme se k Osvětimi. Jak již bylo řečeno, naše kroky budou směřovat k poznání koncentračního tábora Osvětim, tedy tábora plného krutosti a lidského utrpení. Auschwitz, jak je německy nazýván, byl největším nacistickým vyhlazovacím táborem založen na Himmlerův rozkaz v dubnu 1940 v Polsku. Tábor se skládal z několika bloků, ovšem do paměti lidí se vryl blok 11, kde byli vězni trestáni nejkrutějším způsobem. Před tímto blokem stále

černá zed', u níž se konaly časté popravy. Když přijedete do Osvětimi, upoutá Vás nápis nad hlavní branou tábora „Arbeit macht frei“, který se stal spíše cynickým výsměchem než pravdou. Osvětim je též známá lékařskými pokusy, které byly prováděny na věznicích nacistickými lékaři. Určitě v rámci prohlídky uslyšíte jméno Josef Mengele, který prováděl pokusy na dětech, zvláště si liboval v pokusech na dvojčatech. Dále se tábor vyznačuje plynovými komorami, denně zde padlo až 6 000 lidí. Aby vše proběhlo bez hysterie a v klidu, komory byly maskovány jako sprchy, proto nebylo těžké budoucí oběti přesvědčit o tom, že se jedná pouze o desinfekční opatření, kterým musejí projít, aby se mohli dostat do tábora. Lidé tomu bohužel věřili. Velitelem tábora se stal Rudolf Höß.

Bohužel 20. století jak vidíte, je plný nepředstavitelných krutostí, které se staly v blízké minulosti, a proto se domnívám, že bychom neměli před touto problematikou zavírat oči, ale měli bychom se jí snažit pochopit a poznat ji. V rámci této problematiky doporučuji si přečíst knížku „Smrt je mým řemeslem“, kterou napsal Robert Merle, vynikající francouzský spisovatel nebo sáhnout po české literatuře např. Arnošt Lustig a jeho Modlitba pro Kateřinu Horovitzovou a další.

Martina Musilová

Poznáváme a píšeme nové příběhy.....

Poznej svého souseda, ano, tak se jmenuje projekt, do kterého se naše škola zapojila na začátku školního roku 2014/2015. Proč právě tento projekt? Odpověď je zcela jednoduchá. Jako učitel dějepisu zastávám názor, že dějiny je třeba žít a poznat, a proč právě ne z úst pamětníků.

Učebnice vám sice danou dobu přiblíží, ale.....Většina z vás mi dá za pravdu, že to co si prožijeme, se nám pamatuje lépe, než když si o problematice jen čtete. A právě tento projekt dokázal nejen předat dětem příběhy, které byste těžko hledali v knihách, ale také možnost pochopit dějiny z druhé strany než jak jsou napsány v učebnicích. Do tohoto projektu se zapojilo 8 žáků, kteří se pustili do zmapování příběhů s nadšením a radostí. Toto zpracování se ovšem neobešlo bez tvrdé práce. Žáci museli nejdříve projít několika přednáškami o době, kterou pamětník prožil, poté se zaměřit na rozhovor, vytvořit otázky, které pamětníkovi položí (není jednoduché) a poté vše zpracovat do rozhlasové reportáže. Během tohoto projektu jsme s paní učitelkou Hrubou žákům zprostředkovali

školení týkající se Prezi prezentace. Tuto prezentaci budete moci zhlédnout na závěrečném vystoupení, které proběhne 25. března 2015 od 16 hodin, místo: aula Obchodní akademie v Mladé Boleslavi. Samozřejmě jste všichni srdečně zváni, přijďte se podívat a podpořit tak naše týmy. Na závěr bych chtěla poděkovat nejen paní ředitelce, která nám projekt umožnila, ale také vám, kteří jste se projektu zúčastnili. Níže si můžete přečíst příběh pana Václava Hyblera, který je dědečkem naší žákyně Aničky Markové.

Martina Musilová

Václav Hybler

Do tohoto projektu jsme se přihlásili z toho důvodu, že jsme chtěli spolupracovat s člověkem, který zažil opravdu něco jedinečného a dobrodružného. Bylo nám ctí se seznámit s panem Václavem Hyblerem, který je dědečkem naší (mojí) spolužačky. Pan Václav Hybler nám dovyprávěl svůj napínavý příběh, který jsme s radostí začali zpracovávat.

22. 11. 1949 se v Obci Žerčice narodil chlapec jménem Václav Hybler. Doma na něj čekala maminka s tatínkem a starší bratr.

Jak čas plynul, Václav dosáhl svých šesti let a nastoupil do základní školy v Žerčicích, kde se končilo 5. ročníkem a dále se docházelo do školy do vedlejší vesnice.

V roce 1967 nastoupil pan Václav na vojnu. Zmínil se nám i o tom, jak okupanti chtěli obsadit kasárny a tím pádem byli všichni převeleni do Bratislavy. Poté co za Václavem přišel jeden z velitelů a řekl mu, že on sám by tam nebyl ani hodinu, se Václav se svými dvěma kamarády rozhodl k útěku za hranice Československa. Odcizili auto, s nímž odjeli směrem na Znojmo rakouským hranicím. V obci Křídlovky zastavili asi kolem čtvrté hodiny ráno, nevěděli co dál. Poté co si všimli slaměného stohu, je napadlo stoh rozhrabat a schovat tam odcizené auto. K večeru se vojáci chtěli sebrat a utéct za hranice, ale jeden z vojáků dostal a strach a navrhl, aby si to ještě jednou vše dobře promysleli a počkali si na další den. Tento děj se ale opakoval i druhý den. Vojáci tedy i druhý den počkali a vše si ještě jednou promysleli. Následující třetí den se jim stal však osudným. Voják, který měl z celého plánu obavy, navrhl kamarádům, že dojde do vesnice pro něco k jídlu, jelikož má na sobě jako jediný z nich civil. Kamarádi usoudili, že je to dobrý nápad, jenže voják nešel do obchodu, ale do hospody kde je udal. Jak říká pan Hybler, pak už to šlo rychle. Vojáky sebrali a zavřeli je. Náš hrdina pan Václav Hybler si svůj trest odpykával dvaadvacet měsíců.

Po návratu z vojny si Václav vzal svou přítelkyni, která mu vychovávala syna, podobu co byl na vojně a ve vězení. Spolu pak měli tři děti.

Pan Václav se nám také svěřil s tím, že on ničeho nelituje, protože díky tomu všemu co si prožil, se toho hodně naučil. Tím především myslel to, že se na základě toho co se za celou dobu v kriminále naučil, postavil barák, kde bydlí se svou manželkou dodnes.

Naše setkání s panem Václavem bylo velmi hezké a přátelské. Bylo nám opravdu velkou ctí zpracovávat příběh pana Václava Hyblera, který zažil spoustu nepříjemných a ošklivých věcí, ale i hezkých a příjemných.

Na závěr bychom chtěli poděkovat všem lidem, kteří nás po celou dobu silně podporovali a snášeli naše nálady, ať už dobré nebo špatné. Také chceme moc poděkovat naší paní učitelce Martině Musilové, která si nás vzala pod křídlo a vždy když bylo třeba, tak nám s něčím poradila nebo do jisté míry pomohla. Další velké díky patří úžasné paní redaktorce z Českého rozhlasu, která byla velmi ochotná a nechala si nás vyzkoušet pár věcí ve studiu, je to pro nás ohromná zkušenost, která se nám v našem životě nikdy neztratí. A to největší díky patří našemu pamětníkovi panu Václavu Hyblerovi, který byl tak moc hodný a nechal nás nahlédnout do své třinácté komnaty. Jsme velice rádi, že jsme měli příležitost se přihlásit do tohoto projektu a spolupracovat s panem Hyblerem, tímto vám všem srdečně děkujeme.

Vítek Adamec, Anička Marková, 8. B

Velikonoční tradice

Charakteristika Velikonoc

- Jsou to jediné pohy..... svátky v českém kalendáři
- Jsou nej..... Křes ..... Svátky
- Slavily se dříve než Vá.....
- Z historického hlediska připomínají událost umu..... a vzkř..... J..... K.....

Velikonoce slavíme ..... neděli po prvním jarním .....

Správnému určení data Velikonoc věnovali velkou pozornost již středověcí učenci.

Aktuality

Náš Amos

Jako každý rok se na naší škole konal Amos (žáci si sami zvolí pomocí hlasování nejlepšího učitele) a

zde jsou výsledky: Na 1. místě se umístil pan učitel **Karel Šourek**

Na 2. místě se umístila paní učitelka **Martina Musilová**

Na 3. místě se umístila paní učitelka **Kateřina Nezavdalová**

Gratulujeme!

Emily Mašková, 6. A

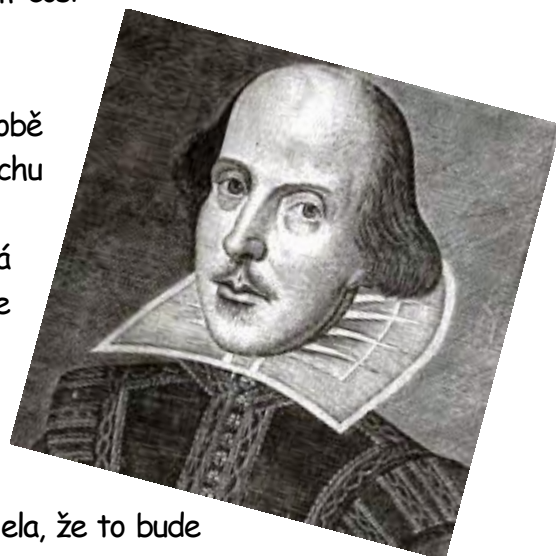
Divadlo ABC – Sen noci svatojánské

V lednu 2015 jsme s Klubem mladého diváka navštívili Divadlo ABC a zhlédli jsme představení Sen čarovné noci – Shakespearova komedie, na českých jevištích známá spíš pod názvem Sen noci svatojánské.

Hra začíná tak, že Puk (herec Hanuš Bor) přichází hleděním na jeviště od zadních řad. Chvilu trvá, než si ho diváci všimnou a ztiší se. Puk mlčky stojí na jevišti, položí na zem cosi přikrytého plátnem a mlčky zmizí za oponou.

Shakespeare děj hry umístil do Řecka, které je v současné době postiženo hospodářskou krizí. Tvůrci se podle toho rozhodli hru trochu zaktualizovat.

Jde o týmovou inscenaci, není zde žádná hlavní role, každá postava má své nezaměnitelné místo. Protože Sen noci svatojánské je Shakespeareova nejhranější hra, ze šestnácti herců Divadla ABC, kteří jsou momentálně v jejím obsazení, nikdy nehráli ve Snu noci svatojánské pouze čtyři.

Vzpomínám si, jak jsem se do divadla netěšila, protože jsem si myslela, že to bude nuda, jelikož mi k sobě neseď slovo „Shakespeare“ a „komedie“. Ale příjemně mě to překvapilo, smála jsem se, až jsem brečela :D. Doufám, že příští představení bude stejně skvělé, jako bylo tohle!

Budeme moc rádi, když i vy, co nyní čtete tyto řádky, se přihlásíte příští rok do klubu mladého diváka. Nejen že se obohatíte dalšími kulturními zážitky, ale užijeme si mnoho legrace ☺

Emily Mašková, 6. A

Nájemníci pana Swana /Michael Cooney

V úterý 31. 3. podniknou žáci další představení, tentokrát na bouřlivou komedii Nájemníci pana Swana. Příběh se bude odehrávat v duchu záměň o jednom podvodníčkovi, důvěřivé manželce, oddané sociální pracovníci, nedůvtipném strýci, zkrachovalém pohřebákovi, přísných úřednicích a natvrdlém podnájemníkovi. Komédie je prostoupena bláznivými situacemi. Je tedy opět na co se těšit a my vám přejeme, aby se vám představení líbilo a zanechali jste nám i příští rok svou přízeň.

Naši Furianti/ Ladislav Stroupežnický

Poslední představení zhlédneme 5. 5. 2015. Tentokrát zvážníme, protože tato hra je psána jako realistické drama, které napsal Ladislav Stroupežnický s podtitulem „obraz života v české vesnici a čtyřech dějstvích“. Příběh se odehrává ve vesnici Honice. Naši furianti získali tři ceny Grand festivalu smíchu, který pořádá pardubické Východočeské divadlo. Drama se bude odehrávat na prknech Divadla v Dlouhé.

KDO BY CHTĚL JET NA DRÁKULU???

Počkat kdo to vlastně byl?

Vlad III. Drácula řečený NAPICHOVAČ.

PROČ ???

No tak to se musíme vrátit do let 1431- 1476. Někdo uvádí, že rád zabíjel, ale další že jen chránil zem před válkou. Nádherně je to vyjádřeno v této větě: „Vymraždil jednu vesnici, ale deset jich ušetřil.“

Vesnici vyvraždil tak, že lidi napíchl na kůl před svým hradem.

Podle některých kronik a legend si dával pod kůl misky, do kterých stékala krev, do které si máčel chleba a jedl ho.

Vědci a psychologové říkají, že pití krve, ať té své nebo cizí je psychická nemoc zvaná „VAMPÍRISMUS“. Lidi od pradávna fascinuje krev a několik lidí natolik, že ji pijí.

Takže takhle bych zkrátil jeho život.

A TEĎ TO DIVADLO!!!!!!!

To je romantický příběh o stejném vládcu jen je proklet kletbou upíra.

V muzikálovém podání. Zájemci, kteří by chtěli zhlédnout muzikál Drákula, mají možnost!

PS: Není to v rámci klubu mladých diváků, cena by se pohybovala okolo 650 Kč za lístek. Zájemci se mohou hlásit u paní učitelky Musilové.

Marek Loup, 7. A

Okénko do světa vaření

poznámka: PL= polévková lžice :)

KOLÁČ Z OVESNÝCH VLOČEK

Ingredience: 10 PL ovesných vloček
4 PL kokosu
3 PL mandlí nebo ořechů
3 nastrohaná jablka
100 ml mléka
1 rozkvedlané vejce (v mléce)
1 PL medu
skořice, brusinky, fíky, rozinky podle chutě :)

Postup: Vše zamícháme dohromady a dáme na plech s pečícím papírem nebo do koláčové formy. Pečeme cca. 40 minut na 160°.

Tento koláč je vhodný i pro ty, kteří chtějí zhubnout, zkoušely jsme ho doma a chutnal nám :). Ale kdyby vám vadilo, že není tak sladký, můžete do něj dát třeba trochu čokolády nebo ho nakonec pocukrovat vanilkovým cukrem :).

Dobrou chuť!

Tvorba našich žáků

Římská Británie, rok 94 n.l.

Krev v Koloseu

Frixos dostal krátký meč a kulatý štít. Demetrius v Thrácké přilbici třímal v pravé ruce trojzubec. Když nastala osudová chvíle, oba gladiátoři vstoupili do prostoru pro bitvu. Říman mávl praporem a bitva měla započít. Gladiátor Demetrius neměl co ztratit, jeho otec byl otrok a jeho děd byl otrok, ale s Frixem to bylo jiné. Zajali ho před měsícem po bitvě Říma s Kaledonskými kmeny ze severu Británie. Pocházel z klanu Brigantů, kteří se často špatně smiřovali s Římskou nadvládou. Chtel se vrátit ke zbytku vesnice (alespoň k tomu, co z ní zbylo). Začal se pomalu sunout dopředu, přikrčil se a hledal čas k výpadu. Demetrius držel zbraň hroty nahoru, takže nebude házet. Krutá vteřina - kopí sklouzlo po Frixově štítu a bodlo ho do napřahující se ruky s mečem. Frixos pustil meč. Demetrius udělal další výpad. Frixos ho odklonil štítem do strany, čímž odkryl Demetrioovu hrud' a kopl ho do břicha. Pustil štít a sebral meč, který se okamžitě ocitl u Demetrioova krku. Jedna, druhá, třetí vteřina - palec nahoru - Frixos odhodil meč a svezl se na zem.

Frixos vyhrál další čtyři zápasy v koloseu a pokaždé tekla krev jeho nepřítele. Nakonec dostal dřevěný meč, čímž byl propuštěn z gladiátorské služby a mohl jít, kam chtěl.

Vojtěch Lohniský, 7. A

Rychlé šípy

Parta, která si říkala Vontové, šla ulicí, kterou projížděl nákladní automobil, z něhož vypadla krabička, chlapci to viděli a hned se k ní seběhli a otevřeli ji a uviděli hlavolam, kterému se říká *Ježek v kleci*. Jeden z party pravil: „To je ten hlavolam, který se má prodávat až příští měsíc a pak bude i soutěž, kdo vyndá ježka dříve z klece, ten vyhrál“ Kluci přikývli a hned se pustili do vyndání, ale hodiny ubíhaly a ježek byl stále v kleci. Najednou kluky napadlo, že napíší dopis Rychlým šípům, aby jim s tím pomohli, tak tedy psali: Rychlé šípy, dostavte se zítra ve 3 hodiny do míčového kouta. Druhý den přišly Rychlé šípy na smluvené místo a Vontové je zahnali do kouta a dali jim *Ježka v kleci*, ať ho do hodiny vytáhnou. Když se čas

blížil ke konci a Ježka se jim nedařilo vyndat, jeden z party se šel zeptat Vontů, zda jim nemůžou prodloužit čas, ale Vontové odmítli. Tak se Rychlé šípy dohodly, že utečou. Najednou se rozběhli a křičeli hurá hurá a utekli před Vontama.

Zuzana Horáková, 7. A

Paříž (příběh na pokračování)

Jmenoval se Jacques. Byl to obyčejný Pařížan 21. století. Měl vlasy jemně protkané šedinami, příjemný obličej, veselou povahu, měl manželku a dceru. Myslel si, že žil obyčejný život, že žije obyčejný život a že bude žít obyčejný život. V tom posledním se ale zmýlil...

Šel takhle jednou z práce a zrovna když procházel kolem Eiffelovy věže, začalo pršet. Nepřipadlo mu to zvláštní, byl podzim, takže pršelo docela často. Ale... Tenhle mrak byl docela jiný, než jiné mraky, byl zvláštní. Když totiž Jacques šel dál, mrak nad ním visel a následoval ho jako pejsek. A ještě zvláštnější bylo, že i když mrak kropil všechno možné, na Jacqua nespada ani kapka. Takhle to bylo pokaždé, když šel z práce - u Eiffelovky se nad ním objevil mrak, který ho následoval až domů. Ale jednou...

Jednou, když se Jacques zase vracel z práce, měl velice špatnou náladu - přeřadili ho na jiné místo a on se musel všechno naučit, aby ho nevyhodili. Byl opravdu dost naštvaný a také na mraku se to projevilo. Ztmavnul, spustil se z něj liják tak velký, jaký se z něj ještě nikdy nespustil. Za chvíli začalo hřmít a přes nebe létaly blesky jako šípy mezi dvěma vojsky. Mrak přinejmenším zdvojnásobil svou velikost a začal na zem házet kroupy, ale ne jen tak ledajaké, tyhle byly velké jako pěst a tvrdé jako kámen. A jak padaly na Eiffelovku, zanechávaly na ní důlky. Jacques se rozzlobil ještě víc, ani nevěděl proč a najednou udeřil blesk přímo do špice Eiffelovky a celou ji nabil, až jiskřila a světélkovala. Země se roztrásla, ale ne kvůli blesku - pod jednou nohou věže se vytvořila puklina, jako kdyby sama Země otevírala nenasytná ústa. Avšak za chvíli už se Země nasytila ažaž - celá noha se zanořila do trhliny a tím pádem se na druhé straně noha nadzdvihla. Ale dříve, než si Země mohla pochutnat na celé kovové věži, přišlo tornádo. Lidé na věži už takhle byli dost vystrašení, ale tohle bylo zatím to nejhorší ze všeho - tornádo vytrhlo celou věž ze země a utrhlo Zemi sousto od úst. Kdyby měla Země hlas, určitě by bezmocně zasténala. Jacques jenom stál, koukal a nechápal, co se to stalo. Ale potom jednoduše tornádo roztočil, nedbaje na křik a jakot lidí a poslal ho neznámo kam. Chvilku ho ještě pozoroval a pak odešel úplně v klidu domů.

Mezitím v Londýně

Henry se s trhnutím probudil ze svého děsivého snu s velice zvláštním pocitem. Ten sen byl o jeho bratranci z Paříže a o Eiffelově věži... Ano, Eiffelovka... Sice si ji už jen matně vybavoval ze svých dětských let, kdy bratrance navštěvoval, ale i tak ji bez problému poznal. Ale věděl naprosto jistě, že si nemůže jen tak létat vzduchem v obrovském tornádu. Takže když se vzbudil, byl moc rád, že to byl jen sen... Jenže potom uslyšel divný hluk z ulice, příliš nepřírozený a nenormální, hluk, na který nebyl zvyklý. A tak se lekl, že jeho sen se stal skutečností. Vstal a vykoukl z okna...

Jan Hroch, 8. B

Dora

Dora má šlehačku,
taky starou kozačku,
pak jela do lesa,
zapomněla tělesa.

A tam byl buk,
a řekl kuk.
Zahoukala sova,
zvrátila se jí noha.

Štěpán Kurucz, 2. A

Drákula

Otevři oči na náš šedý svět.
Jak pochmurný je a byl.
Chránit by nás někdo měl.
Tu legendu pochmurnou si poslechni,
o vládci a ne tyranovi.

V této době svět plný válek byl,
A on svou zem před ní ochránil
Jednu ves vyvraždil,
ale desítky jich zachránil.

Války od nich odvrátil. *Marek Loup, 7. A*

TRAPÁSKY

Jednou jsme se s mamkou a ségrou vydaly na kukuřici. Část pole už bylo prázdné a zbyly tam už jen zbytky té kukuřice. Mně se chtělo hrozně na malou a tak jsem si tam dřepala. Mamka na mě řvala, ať si to nepíchnu do zadku, ale to už bylo pozdě... Vyjekla jsem a zároveň jsem se smála. To ale ještě nebylo to nejhorší. Když jsem šla druhý den se ségrou na procházku, tak jsme potkaly mého učitele. Byl moc hodný a tak jsme si povídali. No v tom si ségra vzpomněla na minulý den a řekla učiteli všechno, co se mi stalo a nejvíc zdůrazňovala to, že jsem se píchla do zadku. Já jsem jí zakrývala pusou, aby byla zticha, ale nepomohlo to a ona všechno vyžvanila! Byla jsem rudá jako rak a od té doby jsem se učiteli raději vyhýbala!

Jednou jsme já, tat'ka a moje sestřenky šli do krytého bazénu. Všechno bylo senza! Jezdili jsme na tobogánu, plavali v divoké řece, chodili do parní sauny a vířivky. Všechno bylo fajn, ale jen do té doby, než jsme začaly honit tat'ku v plaveckém bazénu. Skočila jsem na něj a držela se jako klíště. Ale po chvíli jsem zjistila, že se držím úplně cizího chlapa! Nakonec ještě tat'ka ztratil klíčky od šatny! Na ten den opravdu nikdy nezapomenu!

Recenze

Evolve (hra)

Určitě všichni znáte hru na schovávanou, ale jak by se vám líbila se zbraní v ruce a velkým monstrem které musíte chytit? Hra Evolve vám nabízí perfektní monost zažít to co v jiné hře nezažijete. Tým čtyř lovců se snaží chytit jedno velké montrum které se postupně vyvíjí a sílí. Na samotném začátku jako mládě ale na konci jako

nejobávanější tvor. I když toto vše zní naprosto skvěle tak ji omezují dva faktory jedním je její cena a tím druhým jsou požadavky na váš počítač. Nároky na počítač bychom vývojářům mohli odpustit, jelikož hrou vás provází dokonalá grafika a příjemná hudba, ale co s tou cenou? Jelikož se hra nachází na platformě Steam tak se nedá stáhnout. Tudíž pokud si hodláte hru pořídit tak si připravte peněženky vašich rodičů.

Shrnutí: Grafika: 9/10

Hratelnost: 8/10

Hudba: 9/10

Dostupnost: 7/10

Celek: Tuto hru hodnotím 8/10 jelikož hra má potenciál, bohužel hra rychle omrzí a stává se repetitivní.

Děkuji za pozornost!

Michal Myška, 8. B

Terry Pratchett - Příběhy ze Zeměplochy

Série několika volně navazujících knih, kdy se každá kniha skládá ze dvou příběhů. Tyto knihy jsou velice vtipné, poutavě psané, prostě vás nenechají odejít od nich. Mívají okolo 600 stran, ale pokud nemáte rádi dlouhé knížky, stejně si tyhle přečtete, protože to za to stojí. Občas se v nich objeví nějaké to sprosté slovo, ale v kontextu ho ani nepostřehnete. Pokud bychom měli stupnici od 1 do 10, dal bych jim 10 a všem je vřele doporučuji.

Jan Hroch, 8. B

Zajímavosti

Písnička Love Me Like You Do od Ellie Goulding, byla nazpívána pro film 50 odstínů šedi, který byl vysíláný letos přesně na Valentýna. Díky tomuto filmu se tak písnička zviditelnila a protrhla žebříček top songů na první místo, na kterém se drží už 4 týdny. Je to její druhá nejsledovanější písnička po hitu Burn. Ale myslím, že brzy bude první nejsledovanější na jejím youtube kanále. V klipu písničky Love Me Like You Do, můžete také najít pár krátkých scének právě z filmu 50 odstínů šedi. Ve videoklipu můžete také naléznout pár prvků z baletu. Myslím, že klip s její písničkou se povedla a že si první místo v žebříčku top songů zaslouží. ☺

Denisa Koldová, 9. A

Italské fráze pro každý den

Ahoj/Nazdar - Ciao/Salve - *Čao/Sálve*

Dobré ráno/Dobrý den - Buongiorno - *Bondžórno*

Dobrý večer - Buona sera - *Bonasséra*

Dobrou noc - Buona notte - *Bonanotte*

Nashledanou - Arrivederci - *Arryvedérči*

Kolik je hodin ? - Che ora é/Che ore sono ? - Ke óra é/Ke óre sóno ?

Ano/ne - sí /no - sí/no

Prosím - Prego - *Prégo*

Děkuji - Grazie - *Grácije*

Prosím/Není zač - Prego/Non c' é di che - *Prégo/Non če dy ké*

Pohlednice - Cartolina - *Kartolína*

Zmrzlina - Gelato - *Dželáto*

Sušenky - Biscotti - *Biskotty*

Čokoláda - Cioccolata - *Čokkoláta*

Meloun - Cocomero - *Kokoméro*

Ovoce - Frutta - *Frutta*

Zelenina - Verdure - *Verdúre*

Eva Svárovská, 8. B

PŘÍRODA & ZVÍŘATA

Burunduk páskovaný (chipmunk)

Je zemní veverka žijící na severní polokouli od Japonsko, zejména na území Ruska. Burunduk je domácím chovu jako malý mazlíček. Přestože je veverka (v zemi si staví hnízda), tak výborně šplhá po stromech a i skáče mezi větvemi a stromy.

Finska po vhodné zvíře k burunduk zemní

Moře hvězd, Ostrov Vadhoo, Maledivy

Pláž na Maledivách, vypadá během dne jako každá jiná ale v noci je vskutku nádherná, to totiž ve vodě zazáří fytoplankton (tj. mikroorganismus, který v noci „světélkuje“) takže to vypadá, že ve vodě je tisíce třpytek.

Lucie Škvrnová, 8. B

Dětská stránka

Do schránky ZÁŠKOLÁKU přišlo spooouuuustu dopisů, psaníček, obrázků, ale i příkladů. Moc děkujeme za obrázky a chtěli bychom vás poprosit, jestli byste nemohli vaše výkresy nevybarvovat, my je do Záškoláku rádi dáme jako omalovánku.

Psalí jste nám různé příklady, my jsme z nich vybrali pár od různých lidí a tady je máte.

Přejeme matematikářům, ať je předmět baví ☺

$1+10=$

$11+3=$

$5+10=$

$6-3=$

$4+2=$

$11+9=$

$7+3=$

$9-4=$

$4+9=$

$11+6=$

$3+4=$

$5-3=$

$5+6=$

$11+5=$

$4+6=$

$10-9=$

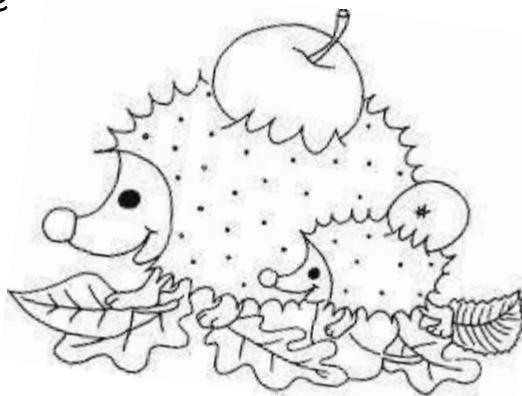
Za příklady i vše ostatní děkujeme, pište dál a my vám to otiskneme. :-))

Marek Loup, 7. A

O lakomém ježkovi

Žil jednou jeden ježek a ten byl hodně lakomý. Ježek se jmenoval Matěj. Jednou šel ježek lesem, uviděl hájovnu a u ní kurník. Řekl si, že slepicím ukradne vajíčka. To se mu také povedlo. Když přišel domů, začal se radovat, jak se mu lup dobře povedl. Ukradená vejce dal do sklenice na polici. Jednou přišel k ježkovi na návštěvu host. Byl to jezevec Jakub. Jezevec požádal ježka Matěje o kávu. Ježek

tvrdil, že žádnou nemá. Pak si ale jezevec všiml, že stojí na polici a řekl: „Ale ježku, vždyť je támhle na polici“. Ježek řekl, že zapomněl, že tam je. Šel do kuchyně a začal si šeptat pod vousy: „Do hrnku mu dám málo kávy, abych o moc nepřišel“.

Jezevec dostal kávu, slušně poděkoval a řekl: „Což takhle si k té kávě upéct bábovku?“ Ježek neochotně souhlasil. Oba se dali do přípravy těsta. Pro mouku a cukr doběhl jezevec domů. Ježek velmi nerad podal svá nakradená vejce, která již dlouho schovával.

Jezevec řekl: „Jestli chceme opravdu velkou bábovku, musíme použít všechna vejce“. Oba se dali do vytloukání vajec. Najednou se ježkovým domečkem rozlínul hrozný zápach. Z nakradených vajec se za tu dlouhou dobu stali pukavci. Jejich hrozný zápach větral ježek ještě hodně dlouho. Ježek byl potrestán za svou krádež. Pro jeho lakomost s ním už nikdy nechtěla kamarádit žádná zvířátka.

Eva Svárovská, 8. B

Velikonoce

První velikonoční tabulky v českých zemích sestavil pražských hvězdář **JAN KEPLER** **V 16./17. STOLETÍ.**

Postní doba – v kostele se mění liturgická barva fialová na rů.....

Trvá ----- dní a začíná Po..... středou.

Rozlišujeme ..... postních nedělí

Postní neděle: ....., ..., ...

Postní neděle: Sazometná, Pražná (pražmo byl pokrm z nedozrálého obilí)

Postní neděle: Ký.....(pověra- kdo kolikrát kýchne, tolik let bude naživu)

Postní neděle: Druže..... - název je podle koláčů "družbanců"

Postní neděle: Smr..... Nebo černá:vyrobila se ..... panna = Morana, Mařena, Mařka Smrtka, ta se oblékla do starých šatů, na krk se pověsily např. korále z vyfouklých vajec, za vsí se zapálila, vhodila do vody jako symbol na ukončení zimy a nemocí, tomuto zvyku říkáme „vyná.....ti“, dalším zvykem bylo „chození s lítem“ - mládež přinášela do vesnice „lítečko“ = uříznutá špička smrčku ozdobená pentlemi

6. Postní neděle: Květná neboKvětnice - připomíná Kristův vjezd do Jeruzaléma

Velikonoční pondělí - nemá již žádnou spojitost s náboženskou liturgií a s Ježíšem Kristem.

- Pomlázka= dynovačka, šlohačka, šmigrus, mrskút.....
- Vyšlehání pomlázkou znamenalo pomladit, šleháním se svěžest a mladost přenášely na dívky
- Na Moravě - zvyk polévání vodou, což také znamenalo zdraví, krásu, mladost, svěžest...

TRADIČNÍ VELIKONOCE

- *Velikonoce jsou oslavy: probouzení přírody po*
- *Připadají na první jarní rovnodennosti*
- *Kdy jsou Velikonoce???* Tento rok je velikonoční neděle 5. dubna a 6. dubna je Velikonoční pondělí.

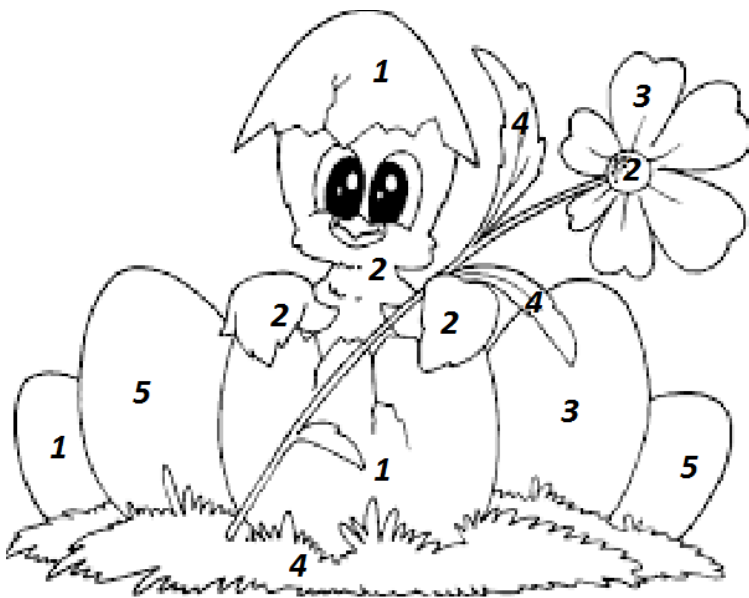
*Kristova zmrtvýchvstání,
zimě, svátek jara,
neděli po jarním úplňku po*

Týden o Velikonocích

- **Škaredá středa**- Nesmíme se mračit, jinak se budeme mračit každou středu v roce.
- **Zelený čtvrtek**- jíme zelenou stravu (kopřivy, špenát) abychom byli celý rok zdraví. „Zvony odlétají do Říma“
- **Velký pátek**- „začíná“ půst, protože se připomíná ukřižování Ježíše Krista
- **Bílá sobota**- Je to den, kdy Ježíš Kristus vstal z mrtvých
- **Květná neděle**- Oslavuje den, kdy Kristus triumfálně přijel do Jeruzaléma.

Jakub Škvrna, 6. A

Vybarvi si svoje kuřátko ☺

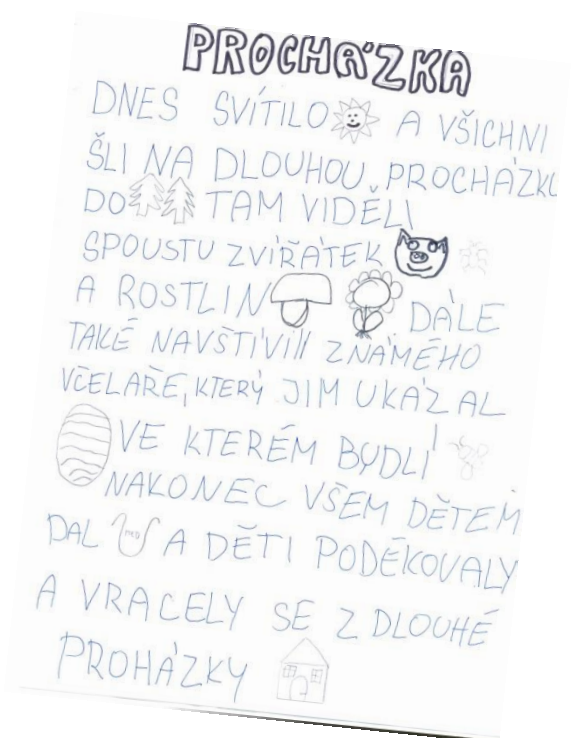
1 BÍLÁ

2 ŽLUTÁ

3 RŮŽOVÁ

4 ZELENÁ

5 MODRÁ

Vyber a seřaď násobky dvou:

1, 5, 7, 10, 2, 4, 19, 6, 20, 18, 16, 3, 9, 8, 11, 12

Znáš zvíře KIWI??? Neznáš? Tak si o něm vyhledej informace a zašli nám je do schránky u jídelny ☺ .

Budeme moc rádi, když nám v tvorbě Záškoláku pomůžete i VY a vaše příběhy, náměty budete zasílat do naší schránky u jídelny. Moc děkujeme